

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 275/08-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 11/03 a postupom Krajského súdu v Prešove v bližšie neoznačenom odvolacom konaní a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. júla 2008 doručená sťažnosť I. K. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 11/03 a postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v bližšie neoznačenom odvolacom konaní.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol: „Pred bezmála 5 a ½ rokmi – presne dňa 28. I. 2003 som Okresnému súdu v Bardejove osobne doručil... moju žalobu...o uspokojenie mojich hmotnoprávných nárokov vyplývajúcich z transformácie bytového družstevníctva... súd... dňa 9. X. 03 vyhlásil uznesenie, že moju žalobu mi vracia na opravu a doplnenie, nakoľko nebolo z nej údajne zrejmé, že čoho sa ňou domáham... uznesením... zo dňa 3. III. 04... moju žalobu odmietol... keďže tu bola daná možnosť opravného prostriedku túto som využil svojim odvolaním... moje odvolanie Krajský súd v Prešove... čiastočne akceptoval...

Dňa 29. VII. 2004 som obdržal od bardejovského súdu jeho výzvu..., ktorou odo mňa požadoval zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh... samosudkyňa... 9. IV. 2008 vyniesla... uznesenie pod č. k. 3 C 11/03, ktoré pre údajnú litispendenciu s konaním pod č. k. 1 C 238/01 toto zastavila... A teraz už iba čakám, že ako a hlavne kedy rozhodne o veci odvolací prešovský súd.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1.) Vyslovuje, že základné a ľudské práva I. K. K. podľa ods. 2/, čl. 48 Ústavy a ods. 1, čl. 6 Dohovoru postupom Krajského súdu v Prešove a najmä Okresného súdu v Bardejove v súdnom konaní vedenom u neho pod č. k. 3C 11/03 porušené boli.

2.) Prikazuje Krajskému súdu v Prešove, resp. Okresnému súdu v Bardejove v právnej veci pod č. k. 3c 11/03 konať bez prieťahov.

3.) Priznáva I. K. K. spravodlivé finančné zadosťučinenie vo výške 60 tis. Sk [slovom šesťdesiatšesťtisícokorúnoslovenských, ktoré sú mu povinné spoločne a nerozdielne (prípadne pomerom aký určí ústavný súd - pozn.), a to podľa miery zavinenia] uhradiť do 2-och mesiacov od právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia.

4.) Ukladá Okresnému súdu v Bardejove a Krajskému súdu v Prešove spoločne a nerozdielne (prípadne v inom pomere, v akom určí súd - pozn.) uhradiť vzniklé trovy tohto súdneho konania na označený účet právneho zástupcu sťažovateľa, a to do 15-tich dní od právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci (v tomto prípade všeobecným súdom v občianskoprávnom konaní) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 12/01, IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 205/03, I. ÚS 16/04) ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) ešte trvalo. Ak v čase, keď sťažnosť bola doručená ústavnému súdu, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného základného práva postupom okresného súdu, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva významnú preventívnu funkciu ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (m. m. IV. ÚS 225/05, III. ÚS 317/05, II. ÚS 67/06).

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V prípade namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je s účinnosťou od 1. apríla 2005 takýmto prostriedkom sťažnosť adresovaná predsedovi príslušného súdu podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“).

V súlade s už uvedenými zásadami ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 11/03 a postupom krajského súdu v bližšie neoznačenom odvolacom konaní.

Z obsahu sťažnosti a zisťovania ústavného súdu (úradný záznam z 26. augusta 2008) vyplýva, že konanie vedené okresným súdom začalo 28. januára 2003 na základe žaloby podanej sťažovateľom a uznesením okresného súdu z 9. apríla 2008 bolo konanie zastavené z dôvodu prekážky litispendencie. Proti uzneseniu okresného súdu o zastavení konania podal sťažovateľ odvolanie a spis bol predložený krajskému súdu 12. júna 2008.

Sťažnosť sťažovateľa, ktorou namietal prietahy v konaní okresného súdu a krajského súdu, a tým porušenie ním označených práv, bola ústavnému súdu doručená 22. júla 2008.

Ústavný súd konštatuje, že v čase doručenia sťažnosti bolo konanie vedené okresným súdom skončené jeho zastavením a odvolacie konanie vedené krajským súdom prebiehalo necelé dva mesiace.

Aj keď rozhodnutie okresného súdu o zastavení konania ešte nenadobudlo právoplatnosť v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu, vzhľadom na to, že konanie už neprebiehало pred okresným súdom, nemohlo dochádzať objektívne k prietahom v predmetnom konaní zo strany okresného súdu.

Pokiaľ ide o konanie vedené krajským súdom treba konštatovať, že samotná dĺžka tohto konania (necelé dva mesiace v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu) objektívne vylučuje možnosť vzniku takých prietáhov, ktorými by mohlo dôjsť k porušeniu

označených práv sťažovateľa.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Pretože sťažnosť bola odmietnutá v celosti, ústavný súd o ďalších nárokoch na ochranu ústavnosti uplatnených v sťažnosti nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. septembra 2008